

vor Villie til efter Evne at modsætte os Neutralitetskrænkelser, hvor som helst saadanne maatte forekomme". I Overensstemmelse med denne Opfattelse opstilledes da Opgaverne for Forsvaret, og man sluttede efter at have nævnt Opgaverne med at sige: „En Forsvarsplan, der fyldestgørende skal kunne løse disse Opgaver, maa først og fremmest bygge paa det levende Værn. Dets Styrkelse, Dygtiggørelse og rette Fordeling maa derfor blive Forsvarsordningens Hovedopgave“.

Naar man idelig fra det radikale Venstres Side fremsætter den Paastand, at Militærordningen af 1909 i sin Karakter væsentlig er knyttet til det System, som blev skabt i Firserne, byggende paa Københavns Befæstning med Udelukkelse af andre Forsvarsopgaver, og at Forsvarsordningen af 1909 var et System, der kan siges afgørende at være knyttet til Københavns Befæstning, vil Uholdbarheden af denne Paastand fremgaa af, at Hovedsynspunktet for den Ordning, der blev gennemført, var, at Forsvaret maatte være saaledes indrettet, at vi kunde modsætte os Neutralitetskrænkelser, hvor som helst disse maatte forekomme, og at Forsvarsplanen først og fremmest skulde bygge paa det levende Værn. Det fremgaar bl. a. ogsaa af, at Landbefæstningens Nedlæggelse var fastsat i Loven, uden at denne Nedlæggelse skulde have væsentlige Organisationsforandringer til Følge. Noget andet er, at de Partier, som gennemførte Ordningen af 1909, under den daværende militærpolitiske Situation ansaa Sjællands Kyster som mest udsat for Krænkelser og derfor traf Foranstaltninger til, at man i givet Tilfælde kunde samle Hovedmagten af den militære Styrke derovre. Det ærede Medlem Hr. P. Munch har paaberaabt sig, at Forsvarslovene af 1909 tvang ham til at samle paa Sjælland og omkring København en langt større Del af Hæren, end der svarede til Sjællands Behov og til, hvad der efter hans Mening var nødvendigt. Det er ikke rigtigt. Naar den daværende Forsvarsminister i 1914 var af den Mening, at den Sikringsstyrke, der var indkaldt til Sjælland, var for stor, kunde han ganske rolig have hjemsendt det overflødige Mandskab, som havde givet Møde straks til Sikringsstyrken, og han kunde endvidere have sendt nogle af de 10 000 Jyder og Fynboer, der var indkaldt til Sjælland, til Forstærkning af den jydsk Sikringsstyrke. Han havde uomtvistelig Ret dertil. Det vilde have været i Forsvarslovenes Aand, naar det ærede Medlem havde anvendt Styrkerne der, hvor Faren for Neutralitetskrænkelser efter hans

Skøn maatte være mest overhængende. Den Omstændighed, at en enkelt Magt efter Freden i Versailles ikke længere ene og uindskrænket er Herre over Østersøen, forandrer efter vor Mening vor strategiske Stilling saaledes, at vi nu mere frit og ligeligt end i 1909 kan fordele Forsvaret mellem de forskellige Landsdele. Vi har nu Raad til at afgive en større Bevogtningsstyrke til Egnene omkring Landegrænsen, idet vi fordeler Styrkerne saaledes, som den højtærede Forsvarsminister meddelte ved Forelæggelsen, at 1ste Division og Flaaden faar den Opgave at varetage vore Neutralitetsforpligtelser paa Sjælland, en noget mindre Division lægges til det nordlige Jylland, og en tredie Division fordeles med 1 Regiment paa Fyn og 2 Regimenter i det sydlige Jylland.

I det radikale Venstres Betænkning er denne Fordeling blevet fremstillet som Udtryk for en uligelig Neutralitetspolitik, som en Politik, der er rettet imod et bestemt Land, imod Tyskland, ud fra den Opfattelse, at Tyskland alene er Fjenden. Jeg maa nedlægge den bestemteste Protest mod denne Udlægning, hvad enten den kommer fra den ene eller den anden Side. Hvad er det for en Opfattelse, og hvor i Verden finder man Sidestykke til den, at det skulde være udæskende, at det skulde være utilladeligt at have Soldater i Nærheden af Landets Grænser? Jeg gad vide, hvor et Neutralitetsværn til Lands skulde have sin Plads, om det ikke først og fremmest skulde være i Nærheden af Landets eneste Landegrænse. Nej, Venstres og Ministeriets Forslag tager Sigte paa en ligelig Neutralitetspolitik, ligelig til alle Sider. Flaaden skal beskytte Kysterne, Hæren skal beskytte Landets Territorium, og med det Formaal fordeles den imellem Landsdelene i Forhold til deres Udstrækning og geografiske Vilkaar. Naar man taler om, at Sjælland og København faar for lidt Militær, saa glemmer man, at Flaaden ogsaa hører til Forsvaret, og at Flaaden stadig har sin Basis i København, og det er Flaadens naturlige Opgave at deltage i Forsvaret af Søterritoriet. Naar man regner med Fordelingen mellem de forskellige Landsdele, skal man tage den Omstændighed med i Betragtning, at det er Flaadens specielle Opgave at medvirke til Forsvaret af Søterritoriet, og at Flaaden stadig har sin Stationering i København.

Det radikale Partis Forslag slaar med megen Ivrighed fast, at der ikke er fjerneste Sandsynlighed for, at der kan komme til at paahvile det danske Militærvæsen Forsvarsopgaver. Forsvarsopgaver kan ikke